

„Рѣкоха: Елате да ги истребимъ
„отъ между народитѣ и да са не-
„помѣнува вече името имъ. (Псал.
„Давид. 82 ст. 4.)

Изминаха пролѣтни пріятни дни, настанаха горѣщи, лѣтни, джлги дни. Пожелтели, узрѣли нивя чакатъ за сѣрпъ; зелени ливади чакатъ за коса, и добитака хубаво напасенъ чака и е готовъ за работа, а защо ли само човѣка при такова богати дарби стои угриженъ и умисленъ? Какви ли тѣжки мисли му са отсѣкле тѣй рѣцѣ и крака? Защо ли стои той като вцепенъ, като че ли са го съ вряла вода поляле? Презрѣли нивя сипятъ, та са ронятъ, а жетваръ още сѣрпа си не е назжбилъ; овчеръ овце кжно покарва и рано докарва; лозята въ буренъ заглжхнале, а лозаръ сѣди, та мисли надъ ржждава мотика: „Защо ли пжкѣ още да губя трудъ? За кого ли ща лозето да копая?“ дума си той. Грижливій тжрговецъ и той са запрялъ въ дюгения си, навелъ си главата на долу, загубилъ са, захласнатъ, познава са, че страшни мисли са вжртятъ изъ главата му, въ която вече умъ не останало отъ да мисли, да мисли. И този, който другъ пжтъ на други сѣрце задаваше, и той сега са вдалъ на тѣшки и страшни мисли.

Сджнпе изгрѣва и зализа, сжмва са и мржева са, и сичко си вжрви по предназначенія отъ превѣчнаго Бога неукончаемъ пжтъ. Но ето, че заведиждѣ са повдигатъ отъ четири страни черни, грозни облаци, и покриватъ синиото ясно небе; тамъ горѣ на високо на срѣдъ небосклона тѣ са устрѣмително срѣшатъ и силно удрятъ. Страшенъ гржмъ смути и заглуши мирна ми тиха божя земя. Ситенъ прахъ подигнатъ отъ грозна буря, распиля са на далечъ и посипа поля и нивя; почерня и погрознявеселатазеленина. Фучи, бучи буенъ вѣтаръ; узрѣли класове са люшкатъ единъ у другъ, та са ронятъ; гжсти орешаци, дебели джбове, тжнки високи тополи трешятъ, плющятъ, голѣми клонове са отчесватъ и потжрколяватъ татакъ-хе. Стада добитакъ са попила по долища, по горища: овце малко блѣятъ, говеда грозно мучатъ; неможе нито овчеръ овце да прибере, нито говедаръ чарда да скупчи. На кржвопици звѣрове, срѣдъ лѣто-срѣдъ пладнѣ. уши имъ штржжанаха, очи имъ на кжрвь гледатъ, напуснаха дубекитѣ си и хуецаха, по плячка.